

บทที่ 5

ประเมินผลที่เกิดขึ้นจากความตกลง Early Harvest Scheme (EHS)

หากพิจารณาจากมูลค่าสินค้าขาเข้าและขาออก จำแนกตามประเทศ ในปี ค.ศ.2003-05 แล้วพบว่า อินเดียถือเป็นประเทศคู่ค้าที่มีความสำคัญกับไทย 20 ลำดับแรก โดยในช่วงเดือนมกราคม-มิถุนายน 2005 สินค้าขาเข้าและขาออกระหว่างไทยกับอินเดีย มีมูลค่ารวมถึง 56,733 ล้านบาท ซึ่งอินเดียถือเป็นประเทศคู่ค้าที่มูลค่าการค้าสูงเป็นลำดับที่ 17 โดยมีมูลค่าการค้ารวมประมาณร้อยละ 1 ของปริมาณการค้าระหว่างประเทศของไทย (ดูตารางที่ 5.1)

กระนั้นก็ตาม ในการศึกษาผลกระทบของการจัดตั้งเขตการค้าเสรีไทย-อินเดีย พบว่าระดับการกีดกันโดยอัตราภาษีนำเข้าระหว่างไทยและอินเดีย จัดอยู่ในระดับที่สูง โดยเฉลี่ยไทยมีอัตราภาษีนำเข้าที่เก็บจากอินเดีย เท่ากับร้อยละ 9.43 ในปี ค.ศ.1999 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับที่สูงในทุกกลุ่มภาคการผลิต ส่วนอินเดียมีการเก็บภาษีนำเข้าจากไทยในอัตราเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 24.63 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับสูงในทุกกลุ่มภาคการผลิต ขณะที่ในปี ค.ศ.2000 มูลค่าการค้าระหว่างไทยและอินเดีย มีระดับต่ำ โดยสัดส่วนของการส่งออกจากไทยไปอินเดียมีมูลค่าเท่ากับร้อยละ 0.74 ของการส่งออกโดยรวมของไทย และการนำเข้าของไทยจากอินเดียมีมูลค่าเท่ากับร้อยละ 1.08 ของการนำเข้าโดยรวมของไทย ในขณะที่การส่งออกจากอินเดียไปยังไทยมีมูลค่ากับร้อยละ 0.95 ของการส่งออกโดยรวมของอินเดีย และการนำเข้าของอินเดียจากไทยมีมูลค่าเท่ากับร้อยละ 0.65 ของการนำเข้าโดยรวมของอินเดีย¹

นอกจากนี้ ไทยก็ขาดดุลการค้ากับอินเดียอย่างต่อเนื่อง โดยในปี ค.ศ.2003-05 ไทยนำเข้าสินค้าจากอินเดียเป็นมูลค่า 36,385 และ 45,793 ล้านบาท ตามลำดับ ในขณะที่ส่งออกสินค้าไปอินเดียได้เพียง 26,510 และ 36,694 ล้านบาท ซึ่งส่งผลให้ไทยขาดดุลการค้าต่ออินเดียเป็นจำนวนกว่า 9,875 และ 9,099 ล้านบาท ในสองปีดังกล่าว

¹ โครงการศึกษาวิเคราะห์ความพร้อมของไทยในการจัดทำเขตการค้าเสรี, “รายงาน โครงการศึกษาวิเคราะห์ความพร้อมของไทยในการจัดทำเขตการค้าเสรี บทที่ 7,” (กรุงเทพฯ: โครงการศึกษาวิเคราะห์ความพร้อมของไทยในการจัดทำเขตการค้าเสรี คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, สิงหาคม 2001), บทที่ 7.